

FUTURUM

Futurum kan lages på flere måter på norsk.

Presens

Når konteksten er tydelig, kan vi bruke presens om framtid:

Jeg *drar* til London i morgen.

Skal + infinitiv

Vi bruker *skal + infinitiv* når vi har en plan eller en intensjon, eller når vi kan kontrollere resultatet av det vi skal gjøre.

Jeg *skal dra* til London.
I morgen *skal jeg lage* middag.

Vil/kommer til å + infinitiv

Når vi ikke har en plan eller en intensjon, eller når vi ikke kan kontrollere resultatet, bruker vi enten *vil + infinitiv* eller *kommer til å + infinitiv*.

Han *vil falle* hvis han hopper.
Vi *kommer til å klare* eksamen.
Det *kommer til å snø* i morgen.

Kommer til å er mer uformelt enn *vil*, og i muntlig språk bruker vi nesten bare *kommer til å*.

Futurum av å være

I futurum bruker vi som regel *å bli* i stedet for å være. Ofte bruker vi også *vil* eller *kommer til å* sammen med *bli*.

Han *blir* rik.
Han *kommer til å bli* rik.
Han *vil bli* rik.

Vi kan bruke *skal være* når vi snakker om å oppholde seg på et sted.

Jeg *skal være* på kontoret i morgen.
Jeg *skal være* tre uker i Italia.

På samme måte kan vi bruke *skal bli*. Dette betyr ofte "skal fortsette å være".

Jeg *skal bli* tre uker i Italia.
Jeg *skal bli* hjemme i morgen også.

Futurum av å ha

Vi bruker som regel *å få* i stedet for *å ha* i futurum. Også her bruker vi ofte *vil* eller *kommer til å*:

Jeg har ikke tid nå, men jeg *får* sikkert tid i morgen.
Jeg *vil få* tid i morgen.
Jeg *kommer til å få* tid i morgen.

Vi kan bruke *skal + ha* når vi har en intensjon eller plan.

Vi *skal ha* fest i morgen.